

betaling pr. stemme, eller hvordan man nu vil formulere det.

Det er 8 år siden, man indførte ordningen, og i dag er støttebeløbene pr. stemme pr. år 5 kr., når det gælder folketingsvalg, 3 kr., når det gælder kommunalbestyrelsesvalg, og 2 kr. ved amtsrådsvalg.

Det er klart, at der også findes modstandere af støtteordninger af denne karakter, og det afspejler sig også i en debat, der i øjeblikket foregår i en af de mindre aviser i Danmark – i hvert fald mindre, hvad angår format.

Jeg kan om alt dette i øvrigt blot sige, at parti-støtteordninger som dem, vi har her i Danmark, også kendes fra vore nabolande. Man har det mange steder i Europa, og mange steder har man det med nogle langt, langt større beløb end dem, der er tale om her.

Folketinget har allerede to gange tidligere afvist forslaget fra Fremskridtspartiet om at fjerne denne ordning. Første gang var i 1988, anden gang var i 1992, og det kan derfor ikke være nogen overraskelse, at vi fortsat har en negativ holdning til forslaget.

Ove Fich (S):

Lovforslaget om partistøtte, som vi behandler i dag, er en genfremsættelse af et forslag fra begyndelsen af 1992. Da det sidst blev behandlet den 19. marts 1992, afviste Socialdemokratiet forslaget. Vi har ikke ændret holdning siden, og det vil sige, at vi igen afviser Fremskridtspartiets forslag.

Vi mener, at de partier, der oprindeligt stod bag loven, i stedet ved passende lejlighed må se på reglerne igen, og vi er klar til at drøfte et sådant forslag, lige så snart det foreligger.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det foreliggende lovforslag om afskaffelse af statsstøtten til de politiske partier rejser i virkeligheden nogle grundlæggende spørgsmål om de politiske partiers opfattelse af vort folkestyre.

For partiet Venstre, der har rødder i folkelige bevægelser i det forrige århundrede, er det helt afgørende for opfattelsen af folkestyret, at de politiske partier fortsat er udtryk for folkelige bevægelser. Vi betragter partiet Venstre med mere end 80.000 medlemmer som en folkelig bevægelse. Vi betragter vort parti som et væsentligt debatforum, hvor folkevalgte kan hente inspiration, afprøve synspunkter og møde konstruktiv kritik.

Vi beklager den tilbagegang, der er sket i medlemstallene i andre partier, for vi mener, at et højt medlemstal betyder, at en langt større del af befolkningen tager del i det demokratiske arbejde.

For at få de bedste valgt til Folketinget, amtsråd og byråd er det vigtigt, at der er et meget stort rekrutteringsgrundlag, og det er på den anden side vigtigt for den enkelte folkevalgte at have et bagland.

Et stort medlemstal af de politiske partier sikrer en helt anden politisk stabilitet end den, vi kan se i dag med store vælgervandringer fra valg til valg. Jo mindre borgernes tilslutning til partierne bliver, jo mere vil partierne få karakter af kampagneorganisationer, der har valgkampen som deres fornemste formål. Det mener vi er ødelæggende for folkestyret, og vi mener også, at den nødvendige demokratiske samtale lider stor skade herved.

Derfor er vi i Venstre imod statsstøtte til partierne, for vi ved, at det vil fjerne det folkelige engagement. Vi ved, at det yderligere vil fjerne lysten til at engagere sig i et politisk parti, og vi ved, at det vil gøre det vanskeligere, om man, som jeg nu forstår at nogle partier ønsker det, yderligere forhøjer statsstøtten.

At forhøje statsstøtten vidner om en mistænksomhed over for alt, hvad der er privat og individuelt, fordi man i virkeligheden ønsker, at partierne alene skal være valgmaskiner, der støttes af statsmidler og fagforeningsmidler.

Jeg vil derfor gerne spørge: Bryder man sig i virkeligheden slet ikke om, at politiske partier er politiske bevægelser, folkelige bevægelser, der mellem valgene befordrer en nyttig politisk samtale og befordrer folkelig interesse for det politiske arbejde? Hvad vil man egentlig med partier på statsstøtte? Det synes vi er en væsentlig diskussion, som vi har til gode.

I Venstre mener vi, at partiforeningerne mellem valgene skal kunne arbejde for medlemmernes indbetalte kontingent uden statsstøtte. Og vi ønsker, at valgkampen kan afvikles med frivillig støtte fra medlemmer og andre, der ønsker at støtte de politiske partier.

Da Venstre i sin tid stemte for indførelse af partistøtte, var det efter lange drøftelser i folketingsgruppen. Mange ville helst være fri, og en enkelt stemte imod. Når jeg selv dengang stemte for indførelsen af partistøtte, var det, fordi jeg lod mig overbevise af det argument, at det ville støtte medlemstilgangen til partierne og efter daværende folketingsformand Svend Jakobsens